

door henzelf uitgelokt, daar zij de Desteldonkers tergend toeriepen :

“ Appelëntrot !

Eet 'n pinte

En sch.... 'ne pot ..

De Desteldonkers gaan door voor groote “ trotelers „ (Zie Lijst der Spotnamen. Oostvl. Zanten, II, blz. 13) *Volkskunde* (V, 136).

Wordt voortgezet.

(1) Zie IV jg., blz. 22, 42, 59, 75 ; *Ve jg.*, blz. 10.

Boekbesprekingen.

Cornelissen (J.) - Nederlandsche Volkshumor op Stad en Dorp, Land en Volk, IIIe deel. Antwerpen, De Sikkel, 1930, 330 blz. . Prijs : 35 fr.

In onze recensies over de twee eerste deelen van dezen inventaris van de bij- en spotnamen, spotgezegden en -rijmen, spotvertellingen en spreekwoorden op de steden en dorpen van al de Dietsche gewesten (zie *Oostvl. Z.*, IV jg., n^r 2, blz. 44 en vlg. ; n^r 56 blz. 110) hebben wij de groote wetenschappelijke waarde, de volledigheid en de verzorgde uitgave ervan aangetoond.

Het zal wel een herhaling lijken, indien wij bevestigen, dat dit derde deel voor de twee voorgaande in geen enkel opzicht onderdoet. Ditmaal komen aan de beurt de Noordnederlandsche provinciën Noord-Holland, Zuid-Holland, Zeeland, Noord-Brabant, Utrecht, Gelderland en Limburg. De verzamelaar heeft gemeend en terecht een afzonderlijk hoofdstuk te moeten wijden aan de Nederrijnsche gewesten, in een groot deel waarvan het Nederlandsch voortijds ambtelijke taal was en waar de bevolking door haar gewoonten en gebruiken en door haar streektaal de Nederlandsche zoo verwant is en ook op economisch gebied veel betrekkingen met Nederland onderhoudt.

De uitgave van dit werk was aanvankelijk beraamd op drie deelen van elk 300 blz., maar de gestadige aangroei van materiaal heeft den uitgever ertoe verplicht een vierde deel te laten verschijnen, dat het vervolg van Noord-Nederland, Zuid-Afrika, fictieve plaatsnamen, vreemde landen en volkeren, aanvullingen en verbeteringen, alsmede de onmisbare en noodzakelijke analytische tafel en registers, alsook de inhoudsopgave zal bevatten.

De uitgever verdient allen lof voor zijn streven naar volledigheid, dat vóór geen geldelijke opofferingen terugschrikt. Wij hopen dat de inschrijvers hem daarvoor dank zullen weten en er geen bezwaar zullen in vinden, zich ook het vierde deel aan te schaffen.

Van Dijk (A. H.) De Kruidwisch. - Overdruk van Verzamelde Opstellen, 1929, Hasselt, Drukkerij Crollen, 10 blz.

De Kruidwisch is een tuil bestaande uit een zeker aantal soorten van bloemen en kruiden, gewoonlijk met de hand geplukt, en dien men op Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart kerkelijk laat inzegenen als behoedmiddel tegen bliksem, brand en ook wel hekserij. Dit gekerstend oer-Germaansch gebruik, waarschijnlijk een oogstgebruik, heeft zijn westelijke grens in ons land, n. l. in Limburg. S. toont aan dat deze grens, wat Limburg betreft, eerder op politieke dan op andere gronden berust en is het niet eens met Prof. Dr Schrijnen, wanneer deze beweert, dat de kruidwijding in de Maasgouw uit Duitschland zou ingevoerd geworden zijn. Verder handelt hij over de samenstelling van de kruidwisch, die verschilt van streek tot streek, over het gebruik ervan, deelt enkele bijzonderheden mede uit de door hem geraadpleegde werken, alsook talrijke inlichtingen hem verstrekt door zijn korrespondenten. Een hoogst interessante vergelijkende studie over dit hoofdzakelijk Germaansch gebruik der kruidwijding op O.-L.-Vr.-Hemelvaart.